

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2020. uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) – NV Vogel Import Export protiv Belgische Staat

(**Predmet C-62/20**)

(2020/C 201/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NV Vogel Import Export

Tuženik: Belgische Staat

Prethodna pitanja

1. Treba li kombiniranu nomenklaturu u smislu Priloga I. Uredbi (EEZ) br. 2658/87⁽¹⁾ od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi – i s obzirom na različite jezične verzije tarifnog broja 4409 i Napomene s objašnjenjem HS-a u pogledu tarifnih brojeva 4407 i 4409 – tumačiti na način da se roba o kojoj je riječ u glavnom postupku, odnosno blanjane drvene daske koje su na četiri ruba cijelom dužinom zaobljene, treba smatrati kao „kontinuirano oblikovano duž [bilo kojeg ruba, kraja ili lica]” i stoga razvrstati u tarifni broj 4409, ili se zaobljavanje rubova ne može smatrati kao „kontinuirano oblikovano duž [bilo kojeg ruba, kraja ili lica]” te se roba stoga treba razvrstati u tarifni broj 4407?
2. Je li opseg zaobljenosti odlučujući za razvrstavanje u tarifni broj 4407 odnosno tarifni broj 4409?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

Žalba koju je 5. veljače 2020. podnijela Sigrid Dickmanns protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 18. studenoga 2019. u predmetu T-181/19, Sigrid Dickmanns protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(**Predmet C-63/20 P**)

(2020/C 201/15)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žaliteljica: Sigrid Dickmanns (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žaliteljica od Suda Europske unije zahtijeva da:

1. u cijelosti ukine rješenje Općeg suda Europske unije (šesto vijeće) od 18. studenoga 2019. u predmetu T-181/19 i nakon ukidanja tog rješenja predmet vrati Općem судu na odlučivanje,
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) naloži snošenje troškova žalbenog postupka pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žaliteljica u prilog svojoj žalbi ističe jedan jedini žalbeni razlog, tj. pogrešno tumačenje i primjenu članka 90. i 91. Pravilnika o osoblju, osobito članka 90. stavka 2.; istodobno navodno postoji ozbiljna povreda žaliteljičinih temeljnih prava na pošteno suđenje te na dobru upravu.

Žaliteljica tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da je njezina žalba podnesena u skladu s člankom 90. stavkom 2. Pravilnika o osoblju bila nepravodobna. Ta je žalba podnesena unutar tri mjeseca od obrazložene odluke EUIPO-a, ali ne unutar tri mjeseca od implicitnog odbijanja zahtjeva koji je podnijela žaliteljica u skladu s člankom 90. stavkom 2. trećom rečenicom trećom alinejom Pravilnika o osoblju, a koje odbijanje je prethodilo toj odluci.

U tom pogledu žaliteljica prigovara da je tumačenje članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju koje je primijenio Opći sud u suprotnosti s tekstrom te odredbe. Njezina se žalba nije odnosila na implicitno odbijanje obuhvaćeno trećom alinejom treće rečenice članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju, nego na odluku koja joj je priopćena u skladu s drugom alinejom treće rečenice članka 90. stavka 2. istog pravilnika te je stoga s obzirom na tekst bila dopuštena. Ni iz teksta treće alineje treće rečenice članka 90. stavka 1., ni iz teksta druge alineje treće rečenice članka 90. stavka 2., a ni iz teksta treće alineje treće rečenice članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju ne proizlazi da se u slučaju implicitnog odbijanja zahtjeva ne smije primijeniti druga alineja niti da se ponajprije treba primijeniti treća alineja. EUIPO-ovo izričito odbijanje nije akt kojim se samo potvrđuje prethodno implicitno odbijanje, već samim time što EUIPO nije spomenuo implicitno odbijanje. K tomu, elementi koji odstupaju od samog potvrđivanja, osobito obrazloženje, upućuju na to da je riječ o novoj odluci.

Nadalje, žaliteljica tvrdi da je tumačenje koje je primijenio Opći sud u suprotnosti sa smisлом i svrhom druge i treće rečenice članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju kao i s ciljem pravne sigurnosti. Smisao i svrha tih pravila je ponajprije zaštita podnositelja zahtjeva, a ne omogućiti da tijelo za imenovanje – što je rezultat tumačenja koje je primijenio Opći sud – zbog povrede svoje obveze ostvari korist u postupovnom smislu. Žaliteljica smatra da tumačenje koje ona zagovara znatno bolje odgovara cilju pravne sigurnosti. S jedne strane, ono je u skladu s tekstrom članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju te nije – poput tumačenja koje je primijenio Opći sud – u potpunoj suprotnosti s tim tekstrom. S druge strane, posljedica tumačenja Općeg suda bila bi ta da bi rok nakon izričite i obrazložene odluke tijela za imenovanje bio različite duljine ovisno o tome je li toj odluci prethodila implicitna odluka ili nije.

Usto, žaliteljica ističe ozbiljnu povredu svojih temeljnih prava na pošteno suđenje i dobru upravu. Povreda prava na pošteno suđenje sastoji se osobito u tome što je tijelo za imenovanje moglo izvući korist iz povrede svojih obveza (kad je riječ o njegovoj obvezi u skladu s člankom 90. stavkom 1. Pravilnika o osoblju da unutar četiri mjeseca odluči o zahtjevu) i proizvoljno skratiti rok u kojem se podnositelj zahtjeva može očitovati o razlozima za odbijanje koje mu je priopćilo tijelo za imenovanje. Osim toga, tumačenje koje je primijenio Opći sud zbog suprotnog teksta druge alineje treće rečenice i druge rečenice članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju podnositelja zahtjeva izlaže znatno povećanoj opasnosti da će zbog propuštenog roka izgubiti u postupku. Nadalje, tumačenje članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju u skladu s temeljnim pravima može dovesti samo do zaključka koji zagovara žaliteljica.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – YL protiv Altenrhein Luftfahrt GmbH

(Predmet C-70/20)

(2020/C 201/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof